

ACC. N:R M. 15693:1-3.

Landskap: Öland Upptecknare: Fritz Carlsson, Alby Thärlöv
Härad: Möckleby Berättare: " " " "
Socken: Stenåsa Berättarens yrke: f. d. hemägare, nämmedlem
Uppteckningsår: 1961 Född år 1881 i Stenåsa

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lokal - och personhistoria. s. 1-3.

LUF 117

30/11-61

Skriv endast på denna sida.

A Frösstunda bys smager finnes en stens
stenöse, som benämnes Flöjjen = flädde ror.
Sägman berättar att en trösk bodde här. En och hade kommit
bort för en bonde i byn. Tröskan hade tagit hand om
den och början för honom = avlygna kuden. Tröskan
blev smärtsam, stände av bysklockarna, och öten
sprang ifrån dem. katoflädd. För en röd händes sedan
tröskan ropa: "katoflöjjen kom hem." katoflöjjen kom
hem. (Katoflöjjen = katoflädd)

Rödt kallas "amma i dag." Flöjjen ror
I botten på Stenåsa kyrkogårds om, just i
Sjödöstra hämet, ligger en stene sten, som säges
ha blivit kastad hit av en jätte, som blivit förgad
av bysklockarna. och kastat stenen på en krossa kyrkan.
men missat målet, sedan stenen blev liggande vid
kyrkan.

Luf 117

Stenåsa sm.

På Olands Ålvarns åker förmes rustningsåsar
(Norrå Stenias råger ha uppkommit här)
Lågen förmär att När kyrkorna byggdes, och kloster =
ringvägen började byggas över sigden. Tröskan här blev
färdig, och försökte på sönder, både kyrkan och kloster.
En jättekrinna råger ha samlat på sig förläde furet av
stenar, så kratten på helgedommen. Där fann smedstället en
bit på förläde, så Stenarna samlade en, och bitade
en rustnings å i jättekrinnans spår.

Bebyggelse och byar

I forntiden byggdes gårdarna i byar. Så som
var andra som möjligt för att komma nära var andra
till hjälp vid översån. Ofta brändes dessa små byar ned
av olika undergångar. Då flyttade vanligen en del av
bönderna sin gård ut på någon, honom tillhörig åker. De som
stannade kvar i byn, voro ofta de tillflykts- och hjälpsiga
med utflytningen. På de sjödra åkererna, fingo de
2/ utrymme på de gamla åkererna.

Byrådomarna hölls å bygatan, eller på byordnings omman
och hade vid skiftes ordnats så, att varje bonde fick en
bit av den bästa jorden. Och en bit av den som var
äroarna var i regel rätt mycket.

Som exempel på äroarnas namn kan nämnas
Örakeren, Bredåkeren, Drängsprängan, Långbrödet
Vågängen, Angåkeren, Lantut, Roskär, Körtstyk, Spjället.
På gården Träberga var 2. bitrade ägarer, så sent
som 1850, under arbete i jorden, en spindel av rent guld.
Som intressen av äroförande mynnighet. Äroarna kallas äro
i dag av äroförande ägarer för "guldåker".

Hemutrustade m